

der for Ministeriet foreligger ikke mindre end 2 af hinanden uafhængige Andragen-der om Begunstigelser for en saadan. Jeg skal derfor tillade mig hermed at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velwillie.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelte.

Jeg giver derpaa den højtærede Indenrigsminister Ordet, for at han kan fremsætte de tre anmeldte ham vedrørende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg skal først tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Spare- og Laanekasser*. Det høje Ting vil af min Kollega Handelsministeren have hørt, at der af den Kommission, som i Henhold til det i sin Tid vedtagne Lovforslag nedsattes for at udrede Forholdet mellem Banker og Sparekasser indbyrdes og tillige gøre Forslag om de enkelte Sparekassers og Bankers Stilling, blev afgivet en Betænkning, samt at Betænkningen indeholdt to Forslag, hvoraf det ene berørte Bankselskaber og det andet Spare- og Laanekasser. Det vil ligeledes af min Kollega Handelsministerens Udtalelser fremgaa, at disse to Forslag i mange Punkter var knyttede ikke alene nær sammen, men i Virkeligheden knyttede uløseligt sammen, saaledes at det ene Forslag paa mange Omraader forudsatte, at det andet Forslags Bestemmelser var gennemført, inden det kunde træde i Virksomhed. Jeg har med min Kollega Handelsministeren været enig i, at det vilde være at foretrække, at Forslagene affattedes saaledes, at de kunde vedtages hver for sig, og at man kunde behandle hvert af Forslagene ud fra de Synspunkter, som maatte siges at være de bærende paa de paagældende Omraader. Jeg skal ikke komme dybt ind paa de Forandringer, der er foretagne i Kommissionens Forslag, som Følge af disse Betragtninger, som Handelsministeren altsaa har fremsat, og som har været til Grund liggende for Udarbejdelsen af Forslaget. Jeg skal eksempelvis gøre opmærksom paa, at denne Betragtning har bl. a. medført, at der i dette Forslag ikke findes noget vedrørende Bankernes Ret til at faa Stempelbegunstigelser, ej heller noget som helst vedrørende Indretningen af Bankernes Kontrabøger, Bankbøger, men alt dette, som det fremgik af Handelsministerens Udtalelser, findes i Bankloven, og der er da i det

Forslag, jeg her har den Ære at forelægge, kun optaget Bestemmelser om, hvordan der for Sparekassernes Vedkommende vil være at forholde med Sparekassebøger o. l. I øvrigt er de af Kommissionen eller dens Flertal foreslaaede Bestemmelser i alt væsentligt fulgt. Jeg gør straks opmærksom paa, at Bestemmelserne om det andet store Spørgsmaal, om Nedsættelsen af et Bank- og Sparekasseraad, der var en integrerende Del af begge Forslag, her er føjet til de øvrige Bestemmelser, der vedrører Sparekasserne — eller Spare- og Laanekasserne, som de er blevet kaldte —, saaledes at det, der stod i Kommissionsudkastet som dets § 4, og enkelte af de Bestemmelser, der fandtes i dets § 1, er samlede i Lovforslagets § 20, der indledes med: „saafremt der vedtages en Lov om Bankselskaber, hvorved tilsvarende Bestemmelser indføres, gælder følgende yderligere Bestemmelser“, og derefter kommer Bestemmelser om Valg af Medlemmer til dette Bank- og Sparekasseraad m. v., de Bestemmelser i øvrigt, som fandtes i Kommissionsforslaget, foreslaaede af et Flertal. Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger om selve Realiteten ved dette Raad. Jeg erkender, at der kan siges meget baade for og imod. Jeg har ingen Interesse i at fremhæve, hvad der kan siges imod. Jeg gør opmærksom paa, at jeg — og det samme gælder antagelig det Flertal, der har foreslaaet det — ikke gør mig Illusioner om, at et saadant Bank- og Sparekasseraad straks skulde være i Stand til at beherske Pengemarkedet i den Grad, at de af dette Raad fastsatte Rentesatser, som jo kan sættes forskelligt, straks skulde blive fulgte, men jeg drister mig dog til at gaa ud fra, at hvis et saadant Bank- og Sparekasseraad skulde faa Held til ved hver enkelt Afgørelse, det træffer, at sætte en Indlaansrente, der af den almindelige Bevidsthed erkendes for at svare til samtlige paa Pengemarkedet foreliggende Forhold, vil det efterhaanden indgaa i den almindelige Bevidsthed, at den af dette Raad fastsatte Rente for Indlaan hverken bør eller i Virkeligheden kan overskrides, og at man i alt væsentligt vil rette sig efter, hvad der i saa Henseende bliver fastsat, saa at Forholdet omsider, om det end vil tage Aaringer, vil blive det, at et saadant Raads Afgørelser bliver fulgt i den Grad, at det vil tilvejebringe en Betyggelse, som der efter min Mening, navnlig naar vi ser paa de senere Aars Udvikling, er al Grund til at ønske.

De øvrige Bestemmelser, Kommissionen